

RUHR DIÓ I. KOKSZ-NEMZETI HITELINTÉZET száraz, fedett uszályából kedvezményes áron!

meglennének a harminc pengő nélkül és így fölöslegesen vennék el a helyet a lenyomozott igazi rászorultaktól.

Nagy riadalmat keltett a szellemi munkanélküliek hatszázfőnyi táborában az a hír is, hogy a munkaközvetítő hivatal a polgármester rendelkezése alapján a foglalkozáshoz jutott szellemi munkanélküliek listáját kiegészítette azzal a negyvenvalahány városi alkalmazottal, aki hosszabb-rövidebb idő óta önkéntes jelentkezés alapján

Ingyen dolgozik a város különböző hivatalaiban.

Ezeknek a legnagyobb része úgy került a városba, hogy nem reflektált fizetésre. Van közöttük vagyonos polgári családok fia és lánya, van magasállású közalkalmazottak gyermeke s igazságtalanságnak látszott, hogy az igazi munkanélküliek a családfenntartó állástalanok rovására juttatja ezeket a város most havi harminc pengő zsebpénzhez.

A beosztás már tényleg megtörtént. A déli órákban még azt a felvilágosítást kaptuk a népjóléti ügyosztályban és a hatósági munkaközvetítő hivatalban, hogy a belvárosi plébánián összeállított listáról

mindössze 156-ot alkalmaztak,

de ez a szám kikerekedik kétszázra, mert hozzá kell számítani a negyven ingyenes városi alkalmazottat.

Később a polgármester nyilatkozata tisztázta a kérdést.

— Éppen most adtam ki a rendelkezést — mondotta dr. Somogyi Szilveszter —, hogy

a város ingyenes alkalmazottait semmiesetre sem szabad fölvenni a szellemi munkanélküliek névsorába.

Az ingyenmunkaerők közül csak azok juthatnak a havi harminc pengős keresethez, akik előzetesen kilépnek a város ingyenes szolgáltatából, jelentkeznek a népjóléti ügyosztályban szellemi szükségmunkaért és akikről a népjóléti nyomozás megállapítja, hogy család eltartásáról, vagy a maguk eltartásáról kell gondoskodniuk és semmiféle jövedelemben, támogatásban nem részesülnek.

Igy tehát a hatszáz szellemi munkanélküli közül

még negyven számíthat az alkalmazás örömére,

mert egyelőre kétszáznál több szellemi munkást nem juttat keresethez a város.

Ez a szám eredetileg háromszáz volt, de utóbb kiderült, hogy csak kétszázat engedélyezett a polgármester. Dr. Balogh István lelkész, aki összeírta a szellemi munkanélkülieket és a hatósággal folytatott megbeszélése alapján megígérte, hogy háromszázat szükségkéréshez juttat, most bejelentette dr. vitéz

Szabó Géza népjóléti tanácsnoknak, hogy megbízatásáról lemond.

Az érdekeltek körében azt is panaszolják, hogy harminchét szellemi munkanélküli, aki a Cigler Arnold-féle munkásszakaszok élen munkafelügyelői szolgálatot teljesít,

kétszeres javadalmazást,

havi hatvan pengőt élvez. A népjóléti ügyosztályban ezt a rendelkezést azzal magyarázzák, hogy a „szakaszparancsnokok” kora reggeltől késő estig a helyszínen teljesítenek nehéz szolgálatot és megbízatásuk bizalmi jellegű.

Azok a szellemi munkanélküliek, akik kiszorultak az alkalmazottak listájáról,

A szeged—dorozsmai villamos

A kereskedelmi miniszter kiküldöttjének helyszíni szemléje

(A Délmagyarország munkatársától.) Fabinyi Tihamér kereskedelmi miniszter dorozsmai látogatása alkalmával felvetődött a szeged—dorozsmai villamosvasut gondolata, amely a két közület hatóságát már hat-nyolc évvel ezelőtt foglalkoztatta. A miniszter kijelentette, hogy tanulmányoztatni fogja a kérdést, mert fontosnak tartja, hogy a jelenlegi autóbuszjáratok helyett a villamosok bonyolítsák le a forgalmat Szeged és Dorozsma között.

A kereskedelmi miniszter megbízásából kedden Szegedre érkezett Rohrmann István miniszteri tanácsos, a minisztérium vasutépítési osztályának egyik vezetője, hogy a helyszínen összegyűjtse a kérdés elbírálásához szükséges adatokat. Meglátogatta dr. Somogyi Szilveszter polgármestert, aki rendelkezésére bocsátotta a városi autóbuszüzem szeged—dorozsmai járatainak forgalmi és jövedelmezőségi statisztikáját, tárgyalt dr. Veress Gábor államvasuti üzletigazgatóval, Korányi Jenővel, a villamosvasut igazgatójával, érdeklődött ipari és kereskedelmi körökben, majd kintazott Dorozsmára, ahol dr. Dósa István főszolgabírótól kapott felvilágosításokat.

Megállapította Rohrmann tanácsos, hogy a szeged—dorozsmai villamosvasut pályatestének kiépítése Szeged-Rókus állomástól a dorozsmai templomig körülbelül négyszázezer pengőbe kerülne. Ebben az összegben benne van a dorozsmai állomás mellett építendő vasuti aluljáró és a rókusai állomás mellett lévő vasuti felüljáró megerősítésének és kiszélesítésének költsége. Az ujonnan építendő vonalszakasz hossza 5200 méter lenne. Jelenleg 15 autóbuszjárat bonyolítja le a személyforgalmat óránkénti közlekedéssel Szeged és Dorozsma között. Az üzem forgalmi kimutatása szerint havonta 7500

nem fogadják el ezt a magyarázatot.

Azt hangoztatják, hogy a munkafelügyeletnél be lehet vezetni a váltórendszert. Ha olyan hosszú a „szakaszparancsnokok” munkaideje, akkor azt kétfelé lehetne osztani és így ezeken a munkapozíciókon kétszer annyi szellemi munkanélküli juthatna a havi harminc pengős keresethez, mint amennyi most hatvan pengőt keres, ami az alkalmazható szellemi munkanélküliek számát 37-tel növelné.

Felkérték bennünket annak közlésére, hogy a szellemi munkanélkülieknek csütörtöktől kezdve nem a belvárosi plébániára, hanem a hatósági munkaközvetítő hivatalban kell jelentkezniük.

az átlagos utaslétszám. 1927-ben ugyanennek az autóbuszvonalnak még körülbelül 20.000 volt a havi utasforgalma. Az autóbuszjegyek ára 44 fillér, a tanulóbérleteké 7, a tisztviselőbérleteké 16 pengő. Az autóbuszjáratok menetideje a városházától a dorozsmai templomig 21 perc.

Rohrmann miniszteri tanácsos a Szegeden és Dorozsmán egybegyűjtött adatokat jelentésbe foglalja össze és a kereskedelmi miniszter elé terjeszti.

Életfogytiglani fegyházra ítélték a linzi kétszeres gyilkost

Linz, november 23. Az esküdtek verdiktje alapján a bíróság Leitgöb Ferencet hét gyilkosságban mondotta ki bűnösnek és életfogytiglani fegyházra ítélte.

Alig hangzott el az ítélet, a bírósági terem ablakán kiugrott Leitgöb a Múzeum Strassera é menekülni próbált. Esés közben a homlokán megsebesült. Elfogták és a fegyházba vitték.

Teljesen kifosztották Reisinger Ferenc képviselő lakását

(Budapesti tudósítónk telefonjelentése.) Miskolcra jelentik: Reisinger Ferenc országgyűlési képviselő lakását az éjszaka teljesen kifosztották. A betörők minden megmozdítható tárgyat elvittek a lakásból, az összes ruha- és fehérneműket, úgy, hogy Reisingernek csak az az egyetlen ruhája maradt, amit viselt.

— Legújabb könyvek gazdag választékban a Délmagyarország kölcsönkönyvtárában.

Dramaturgia kezdő rendőrök számára

Írta: Bereczli A. Károly.

Bruckner darabjának betöltése óta minden színház színházi szakember könnyen kezelhető, lézi dramaturgia összeállításán fáradozik, mely praktikus irányelveket szabjon fiatal, tehetséges rendőrök számára, akiknek még nem volt alkalmuk helytelenítő véleményt nyilvánítani drámai alkotásokról. A magyar kultúra szempontjából ez házagpótló kísérlet, mert jelenleg simmi sem sürgetőbb, minthogy azok a kiváló férfiak is esztétikailag kiképzést nyerjenek, akik mindenkor jelentős tényezői voltak a drámai konfliktusnak.

Le kell szögeznünk, hogy a dráma eddigi története a színházi alkotásnak éppen azt a fontos faktort nélkülözte, amely nélkül kollektív művészet el sem képzelhető, hiszen ki képviselné a tömegek óhaját és akaratát, ha nem a hatóság, mely esztétikai minőségben is pásztora a közösségnek. Mindezek előtt meg kell azt is állapítanunk, hogy a rendőrség dramaturgiai fölismerése, nemcsak a színházi interpretálás szempontjából döntő jelentőségű, hanem elméletileg is, mert ezáltal a

dráma művoltának néhány olyan problémája is tisztázódik, mely eddig elkerülte kutatóink figyelmét.

Kétségtelen dolog, hogy a dráma gyökerel boros, mámoros tobzódásokba futnak vissza (Dionysos-kultusz), melynek a hatóság váratlan közbelépése vet véget. A tragikum ezek szerint hát mindig ott kulminál, mikor a hős (v. ö. nagy egyéniség, aki berugva megmondja az igazat) szembetalálja magát a hatóság emberével (közösséggel) s vele szemben elbukik. Így az aristoteli katarzisz is megoldást nyer, mely ezek szerint nem más, mint az a méltóság és elmerengés, mely a fegyházbüntetés szükségszerű velejárója. (Modern dráma a pénzbirosg-komplexum szerepével). Ugyanez a kórikum mibenléte is új oldalról nyer megvilágítást s erről a mély lelki problémáról kiderül, hogy nem más, mint egyszerű káröröm, mit a néző érez afeletti örömeiben, hogy nem őt, hanem a szerzőt csukják be.

Természetes, hogy ilyen alapokon egész sereg álteória megdől, többek közt az a tévtan is, hogy a dráma mindig valami erkölcsi ítéletet rejtél, mert nyilvánvaló, hogy erre egyetlen drámaíró sem illetékes, hanem csakis az a testület, mely

karhatalommal is érvényt szerezhet etikai meggyőződésének. (V. ö. Deus ex machina.) S ez indokolt is, mert az írók, akik még mindig a múlt félreértett tradícióiból táplálkoznak, abban a hiszemben ringatják magukat, hogy különböző világnézeli szereplőik a tragikus hősök, holott nyilvánvaló, hogy minden drámanak csak egyetlen igazi, bukásra ítélt hőse van s ez nem más, mint maga a szerző. Tragédiát írni tehát annyi, mint jó darabot írni, mert ebben az esetben a szerző (hős) fátumszerűen zuhan a nyomorba, esetleg öngyilkosságha (drámai igazságszolgáltatás!), mert ezzel megtagadta és szembeszállt a közösség erkölcsiségével. Az utolsó felvonás megoldását pedig a rendőrség szolgáltatja, mely tudatában van annak, hogy szükség van rá a kompozícióban s megértően adja meg szerzőnek a kegyelemdőfést. (v. ö. V. felvonás).

Nem vagyok szakértő s így nem adhatok tanácsokat a dramaturg-igazgatónak, de azt hiszem, néhány észrevételem ilyen laikus módon is megízlelhető.

Az új dramaturgia megírásánál a főnti irányelvek minden bizonnyal nélkülözhetetlenek lesznek, európai kultúránk örömére.